

M. A. ULJANOVALLE

15/III. 97.

Rakas äiti, olen koko ajan odottanut sinulta kirjettä, mutta turhaan: kyselyni postista ovat olleet tuloksettomia. Alan jo ajatella, että ette ole minulle kirjoittaneet, vaan olette odottaneet sähkösanomaa, jota en voinut heti saavuttuani lähettää. Kun postinkulku välillämme vaatii niin paljon aikaa (t.s. kun kirjeillä on kovin pitkä matka), pitää kirjoittaa osoitetta odottamatta. Jos minut lähetetään täältä edelleen, jätän postiin pyynnön, että kirjeet lähetettäisiin minulle uudella osoitteella. Kirjoittakaa siis minulle useammin viimeisellä tuntemallanne osoitteella — olen alkanut jo ikävöidä, kun ei ole kotoa kirjeitä. Olen saanut vain yhden kirjelappusen Manjashalta tohtorin mukana.

Tänään saatoin tohtorin matkalle. Hän matkusti Irkutskiin. Hänen ei sallittu odottaa täällä kauempaa, ts. paikalliset viranomaiset eivät sallineet. Minua eivät ole toistaiseksi hätyyttäneet eivätkä luullakseni voikaan, sillä lähetin pyynnön kenraalikuvernöörille ja odotan nyt vastausta³⁶. Muuten ei ole ehdottoman mahdotonta sekään, että minäkin joudun tekemään sellaisen matkan. Kelirikko täällä katsotaan alkaneeksi tästä päivästä lähtien, joten kyytihevosilla matkustaminen käy nyt kalliimmaksi ja vaikeammaksi. Sää on mainio, aivan keväinen. Aikani käytän kahteen harrastukseen: ensinnäkin käyn Judinin kirjastossa; toiseksi tutustun Krasnojarskin kaupunkiin ja sen asukkaisiin (suuri osa heistä on täällä vasten tahtoaan)³⁷. Kirjastossa käyn joka päivä, ja kun se on 2 virstan päässä kaupungin laidasta, joudun kävelemään viitisen virstaa, noin tunnin matkan. Sellaiseen kävelyyn olen hyvin tyytyväinen ja nautin kävelystä, vaikka se minua usein kovasti raukaisee. Kirjastossa onkin aiheittani käsitteleviä

kirjoja paljon vähemmän kuin sen suuruudesta päätellen saattoi luulla, mutta on kuitenkin yhtä ja toista minulle hyödyllistä, ja olen hyvin iloinen, ettei aikani mene täällä aivan hukkaan. Käyn myös kaupunginkirjastossa: siellä voi katsella sanoma- ja aikakauslehtiä; tänne ne saapuvat 11. päivänä, enkä voi vielääkään tottua niin myöhäisiin „uutisiin”. Jos joutuu asumaan muutaman sadan virstan päässä täältä, posti kulkee sinne vieläkin pitemmän, paljon pitemmän ajan, ja silloin on vieläkin välttämättömämpää kirjoittaa useammin, vastausta odottamatta: jos odottaa vastausta, saa odottaa toista kuukautta!

On hirveän ikävää, ettei ole mitään tietoa vankijoukosta³⁸. Olen jo lakannut odottamasta sähkösanomaa Anjutalta päätellen, ettei hän onnistu saamaan asiasta mitään tietoa tai että asia viivästyy. Etapit on täällä kuulemma jo poistettu, siis vankijoukko saapuu rautateitse. Mutta jos asia on siten, niin en käsitä, miksi vankijoukkoa pidätetään Moskovassa. Voidaanko lähettää kirjoja? ruokatarpeita? kirjeitä? Jos nämä kysymykset eivät ole kokonaan myöhästyneitä, olisin hyvin iloinen saadessani Anjutalta niihin vastauksen.

16/III. Eilen en ehtinyt lähettää kirjettä. Juna lähtee täältä Venäjälle myöhään yöllä ja asema on kaukana.

Suutelen sinua hellästi, terveiseni kaikille teille. Huomenna ehkä saan vihdoinkin lähetetyksi Anjutalle takaisin kirjat, jotka on lainattu lyhyeksi ajaksi.

Sinun V. U.

Saitteko kirjeen, jossa oli osoite? * Toistan kaiken varalta: Bolshekatshenskaja-katu, Klavdia Popovan talo. Voitte kirjoittaa myös postista noudettavaksi: käyn siellä kysymässä. Kun matkustan täältä, kirjeet lähetetään jälkeeni.

Lähetetty Krasnojarskista Moskovaan

*Julkaistu ensi kerran v. 1929
„Proletarskaja Revoljutsija”
aikakauslehden 2.—3. numerossa*

Julkaistaan käsikirjoituksen mukaan

* Kirje ei ole säilynyt. *Toim.*